

Krónika egy hét szegedi eseményeiről.

Nem egészen tegnap volt, amikor e helyen, a késő éjjeli órákban egyik lapszámunk utolsó sorait róttuk. Akkor már tudtuk, hogy munkánkat, amelyet nap-nap után lelkesen végzünk a közönség szolgálatában, szüneteltetni leszünk kénytelenek. A munkástanács ismeretes felhívása, amely csütörtök délután jelent meg Budapesten, munkába állította a munkásokat. Mi sok elégtétellel, megnövekedett munkakedvvel és ambícióval ülünk ismét asztalunkhoz. Az elmúlt héten az utóbbi évekénél is erősebben megbolygatott nyugalmán kívül sok mindene hiányzott a közönségnek. De semminek se érezte olyan hiányát, mint a sajtónak. Ez a tapasztalat talán növelni fogja terhes szolgálatunk megbecsülését. Most látta a közönség, hogy mi a független, a jó, a szorgos, az áldozatkész és lelkes munkával készült sajtóorgánium. Látta, mert

nélkülöznie kellett. Ez a nélkülözés bizonyára emlékébe idézte, amit a megszokás gyakran feledtetett vele, hogy bánatában és örömeiben, bajában és szerencséjében leghivebb és legkészségesebb barátja — a sajtó.

Napilap lévén hetilapot nem adhatunk. Annyival kevésbé, mert mindjárt holnapra nem várunk egy újabb sztrájkot. Az elmúlt hét eseményeiből tehát csak a leglényegesebbeket foglaljuk itt össze. Azokat, amelyekről még nem időszerűtlen a közönség informálása, vagy amelyekről jelentőségükkel és érdekességükkel fogva elkésve is meg kell emlékezni. Egyebekben pedig végezzük az általunk eddig követett, a közönségtől nagyra becsült és számtalanszor méltányolt módszerünkkel munkánkat: áldozatokat nem kímélve minél gyorsabban és alaposabban teljesen új és friss híreket adni.

A képviselőválasztás.

(Saját tudósítónktól.) A háború negyedik évének vége felé járunk. Semmi sem mindennapos, ami történik velünk és körülöttünk. Megszűnt mindennapos lenni a napisajtó, ami — egyes sajtóorgániumok nagyon is mindennapi tartalmától eltekintve — abban is megnyilvánul, hogy a politikai napilap most már nem jelenhetik meg — minden nap. A hétfői képviselőválasztás eseményeiről csak ma, öt napi késéssel számolhatunk be. Az eredmény, amelyet az erőviszonyok ismeretében és nem hamis hangulatkeltési céllal jósoltunk meg, ismeretes. Dr. Pálffy József hatalmas többséggel került ki győztesen a küzdelemből, amely — egyes kisiklásoktól eltekintve — mindvégig méltóságos és higadt volt.

Az ajánlást még vasárnap délelőtt átnyújtották a pártok dr. Végman Ferenc választási elnöknek. A munkapártiak begavári Back Bernát, a Károlyi-pártiak dr. Becsey Károly vezetésével jelentek meg e célból a választási elnöknel. Hétfőn reggel 9 órakor kezdődött a szavazás. A munkapártiak a Tisza üvegtermében, a Károlyi-pártiak az Európa-szállodával szemben levő pártirodában gyülekeztek. Pálffy József első szavazói zászló alatt, nagy csoportban, lelkesen vonultak fel a városháza elé, Pálffy Dániel szavazói a felvonulásnál nagyon szegényesen mutatottak, kevesen voltak, a kevés közt is több volt a nem-szavazó, mint a szavazó, ezzel szemben egyik rész sem lelkesedett. A szavazás pontban kilenc órakor kezdődött, még pedig — a választáson résztvevő három közigazgatási kerületnek megfelelően — három küldöttség előtt. A pártoknak tízes turnusokban kellett a szavazókat kiállítani. A sors a Károlyi-pártnak kedvezett azzal, hogy két kerületben ők kezdték a szavazást. De ezzel ki is merült minden előnyük, amihez a választás során jutottak.

Kilenc óra öt perckor már Pálffy József vezetett. Az első kerületben is ugyanis Pálffy Dániel hívei kezdték a szavazást. De mindjárt az első turnusnál az a baleset érte őket, hogy az urnához bocsájtott tíz emberük közül az egyik, Politzer ékszerész — Pálffy József szavazott. Lett nagy méltatlankodás a bizalmi férfiak között. Tiltakoztak Politzer szavazata ellen, persze eredménytelenül. Legalább egy jó szavazat lett belőle Pálffy

József javára.

Pálffy József Szilveszter polgármester szavazott le elsőnek. A munkapárt kitűnően megszervezett és egész napon át agilisán dolgozó választási irodája a polgármester szavazásáról plakátokon értesítette a választókat. A legelső turnusokban szavaztak le ugyancsak Pálffy József dr. Szalay József és dr. Temesváry Géza, majd a déli órákban Villax Béla főfelügyelő, a leszámoló hivatal főnöke és Kotányi Manó felügyelő, üzletvezetőségi osztályfőnök. Minderről és a választási mozgalom egyéb lényeges mozzanatairól is plakátok útján értesítést adott ki a pártiroda, amelynek közléseiből értesült arról is a fejlemények iránt érdeklődő közönség, hogy Pálffy József kezdettől fogva vezetett és hogy a leadott szavazatok közti különbség az ő javára félóráról-félóra-ra növekedett. Ez az arány soha, egy pillanatra sem változott meg, még annak a hatása alatt sem, hogy a Károlyi-párt akkor, amikor Pálffy József 97 szavazattal vezetett, olyan értesítést adott ki, hogy Pálffy Dániel — 60 szavazattal vezet.

A választás iránt általában nagy érdek-

A szegedi kamara felirata a háborús központokról.

— Mi történt még Szegeden. —

Az elmúlt hét nem volt gazdag helyi eseményekben. A közigazgatás menete elég csendes volt. A legérdekesebb és legtorzabb dolog ép pénteken történt, a Kiss-utcában levő városi mézársház előtt annyian vártak husra, hogy hosszú és szabályosan kanyarodó soruk a Széchenyi-téren, valamivel messzebb, mint a Kék-csillag üzlete, végződött. Az emberek, kiknek idegzetét olasz események és sztrájk-dolgok lenyűgözve tartják, mégis felszisszentek e kora reggeltől késő délutánig változatlan nagyságu tömeg láttára és kérdegették: hol egymástól, hol önmaguktól, hol a szitáló, majd zuhogó esőtől, miért nem árusítja a város a húst tíz mézársházban, ha olyan kapós, miért kell ezt a minden jel szerint üdvös intézményt ilyen nehezen hozzáférhetővé tenni?

Dr. Kelemen Béla szabadságáról hazakerkezett, természetesen ő látja el most már

lődés mutatkozott. Nem az ellenkezőjét bizonyítja, hogy mindössze 1160 szavazatot adtak le. Mint legtöbbször tehát, most is tartózkodott a szavazástól a választók tekintélyes része. Ennek tudható be, hogy két óráig a legtöbbben leszavaztak. A Károlyi-párt — a második kerület kivételével — már a dél-előtti órákban is csak néha tudott egy-egy teljes turnust kiállítani. Kortescélokra kiadott jelentéseiken kívül talán önmagukban is csak azzal tarthatták a lelket, hogy nagy tartalékaik vannak. De mit tesz Isten? Végman választási elnök 3 órakor kitűzte a zárórát négyre. A tartalékok persze elmaradtak. Boldog hiszékenyek még most is várják, ha meg nem haltak. De a választási elnök nem várt. Négy órakor a választást lezárta és a szavazatok összeszámlálása után megállapította, hogy leadtak összesen 1160 szavazatot, amiből Pálffy József 714, Pálffy Dániel 446 szavazatot kapott, tehát dr. Pálffy Józsefet 268 szavazattöbbséggel országgyűlési képviselővé választották.

A választás eredménye villámgyorsan vált köztudomásúvá a városban. Pálffy József képviselő hívei a választás befejezése után a Tisza előtt gyülekeztek, ahova rövidesen megérkezett az új követ is. Lelkesen megéljenzték. Félőt táján menetben indultak meg a városháza felé. A választási elnök ugyanis közölte a párttal, hogy a közgyűlési teremben fogja átadni Pálffy Józsefnek a mandátumot. Az ülésterem és a karzatok zsúfolásig megteltek. Az érdeklődők tömör soraiban különösen a karzatokon sok nő szorongott. A földszinten Pálffy József pártjának vezetőin és lelkes közkatonaik kívül ott láttuk báró Tallián Bélát, dr. Somogyi Szilvesztert, Várhelyi Józsefet, dr. Becsey Károlyt, a Károlyi-párt elnökét és másokat. Öt óra is elmúlt, mire Végman Ferenc választási elnök munkájával elkészült és a közgyűlési terembe jött. Az elnöki emelvényen megleghangu, lelkes beszédet intézett az új országgyűlési képviselőhöz, majd átadta a mandátumot neki. Pálffy József magasról, gondolatokban gazdag beszéddel válaszolt. A jelenlevők lelkesen tüntettek mellette. Kivüle még Becseynek jutott ki az életről, aki az elsők között üdvözölte Pálffy Józsefet.

Este bankett volt a Tiszában Pálffy József tiszteletére, amelyen mintegy 150—200-an vettek részt. Több felszólalás hangzott el és mindvégig lelkesen ünnepelték az új követet.

ugy Szegeden, mint Csongrád-megyében a főispáni teendőket. Két haláleset is történt. 24-én életének 71. évében meghalt az emberbaráti érzéseiről ismert Eisenstädter Róbert, akiben Back Bernátné nagybátyját gyászolja. Meghalt azon kívül néhány napi betegség után Moesz Géza törvényszéki bíró.

A kereskedelmi és iparkamara Wimmer Fülöp elnöklete alatt kedden délután tartotta június havi közgyűlését. Az aktuális tárgyak közül, melyek a teljes ülést foglalkoztatták, különösen kettő érdemel említést. A kamara elhatározta, hogy felterjesztést intéz Szerényi József kereskedelemügyi miniszterhez a háborús központok ügyében. A felterjesztés a központokat szükséges rossznak minősíti, számukat a legszükségesebbre kívánja korlátozni és tiltakozik minden olyan törekvés ellen, mely a központok létét a háború és átmeneti időszakon túl terjedő időre kívánja

STERNBERG HARMONIKA
hangja nagyszerű!
BUDAPEST, VII, Rákóczi-ut 60., saját palota.

Kitűnő hangu, háromváltós,
aczélsarku K. 50.—
Még finomabb, orgona
hangu K. 80.—
2- soros, 21 bilyentyűg finom K. 120.—
Rendelésnél a pénz előre beküldendő.